

היועצים האנגלים הומינו בלונדון, אצל חברות-ענק בינלאומיות, 40 טון ציוד הגברה ותאורה. רק ההטסה והי ביטוח של כמות ציוד כזו לארץ עלתה למארגני פסטיבל הכוכבים כ-50 אלף דולר.

באותה העת שכב בארץ, כאבן שאין לה הופכין, ציוד לא פחות טוב, שהביא האמרגן יהודה תלית למופע של בוי ג'ורג', בניסיון להציל את ההפקה הכושלת, פנה תלית לסאלם ונויבאוור והציע להם את הציוד שלו בחצי מהמחיר שאותו נדרשו לשלם בלונדון. הוא ביקש מהם לשלם רק עבור השימוש במשך שלושה ימים ועבור ההטסה בחזרה. הביטוח כבר שולם על ידי תלית.

סאלם ונויבאוור לא קיבלו את עצתו של תלית המנוסה: "היועצים האנגלים אמרו לי שלא כדאי להי שמש בציוד הנמצא כבר בארץ". מסביר סאלם, מה שלא ידע הוא, שככל שהוא הוציא יותר כסף, קיבלו יועציו יותר אחוזים. ביציאה ממישרדו של תלית התפאר נויבאוור: "מה הוא חשב, שהוא מצא פראייער?" ליגלג.

גם עבור שכירת איצטדיון רמת-גן שילם סאלם, בהדרכתו של נויבאוור, סכום מפולפל, שאינו עומד בשום יחס למה שמשלמים בארץ.

לפני זמן לא ארוך באו לראש עיריית רמת-גן שלושה אמרגנים ישראליים ותיקים ומשופשים. אבי רהם, "פנל" דשא, שמואל צמח ומשה יוסף, השלושה ביקשו "לשכור את איצטדיון רמת-גן למופע של אמנים מיובאים, כששמעו את המחיר המ בוקש, סירבו בתוקף. "מה אתם מת עקשים", ניסה ראש-העירייה לשכנע אותם, "הנה, יש לי יעקב סאלם, שמשלם לי שלושים אלף דולר עבור ערב אחד".

מטוסי פייפר

מנהלי-האיצטדיון דרשו ואף קיבלו ממפיקי פסטיבל הכוכבים סכום של 90 אלף דולר, רובו במומין והיתר בערבות בנקאית. אמרגן מנוסה אחד, שמע את הסכום, חייך ואמר כי עיריית רמת-גן, ההתאחדות לספורט, בעלי האיצטדיון, צריכים ל" נשק את הידיים של מי שהיה מוכן לשלם להם אפילו רבע מהסכום הזה עבור שלושה מופעים.

כל מי שמבין קצת במופע-רוק יכול היה לדעת שאיצטדיון רמת-גן אינו המקום האידיאלי לפסטיבל-רוק, האמור להימשך שבע שעות. פארק-

הירקון הוא מקום הרבה יותר טוב, בעיקר בגלל האווירה האינטימית שבו. מארגני פסטיבל הכוכבים בנו באיצטדיון רמת-גן כימה בגודל של 800 מטרים רבועים. בפארק-הירקון יש כימה מוכנה וגם גדרות ושערים. המארגנים הצעירים חזרו מלונדון וקיימו מסיבת-עיתונאים ראוותנית. הם הבטיחו לקהל הישראלי משהו שעוד

הוצאות ההפקה

המחירים המשוערים ששילמו מפיקי "פסטיבל הכוכבים" במהלך החפקה

סדרות	ההוצאה (ברזל-ארים)
שכירת האיצטדיון	90,000
פירסום ויחסי ציבור	150,000
הובלת מעורבות ההגברה והתאורה מוזל (כולל ביטוח)	50,000
שכירת הציוד	75,000
אמנים — הטסה של 30 איש במחלקה ראשונה	18,000
אמנים ואנשי-צוות — הטסה של 150 איש במחלקת-תיירים	52,000
בניית כימה	10,000
שמירה ואבטחה	5,400
טלפונים וטלסקופים לחייל	3,000
הפעלת גנרטורים וכבלים בארץ	70,000
150 הדרים במלון 5 כוכבים, לשבוע ימים, בממוצע	90,000
משכורות לאנשי-מינהלה	12,000
קראונזים ממוזים לאמנים באיצטדיון	7,000
הוצאות מימון וערבויות בנקאיות שבר לאמנים	100,000
	200,000
סה"כ הוצאות או התחייבויות	932,000
הכנסות: למופע נמכרו כ-5000 כרטיסים במחיר ממוצע של 10 דולר	50,000
גרעון	882,400

ככל הידוע לא לקח סאלם הלוואות בריבית קצוצה למימון הפסדיו אלא מישכן את רכושו הרב, הכולל בין היתר מועדון, פאב ומוסך.

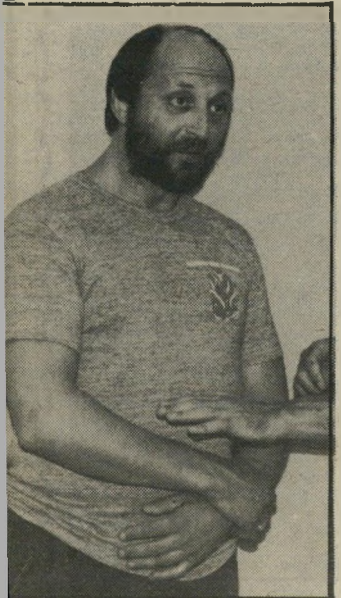
באו: סאלי אולדפילד (למטה), פיטר גרין, מרילין, אל דימזלה

בנייוסף החליטה שלא לסכן את המוניטין שלה בהפקה. יחסי-הציבור של המופע נמסרו למישרד שיפמן, שקיבל כמה אלפי דולארים טובים עבור שיבעים הכתובת שהשיג בעיתונים. אולם אפילו יחסי הציבור הטובים ביותר אינם יכולים להציל מופע המנוהל על-ידי טירונים, ושיועד לתקופה שבה המצב הכלכלי בארץ אינו מאפשר לבנינוער רבים לרכוש כרטיסים. המופע הראשון והאחרון היה כישף לון קופתי אריר. ההגברה היתה מעולה, גם התאורה, האמנים שהגיעו היו מצוי יינים. אולם רק חמשת אלפים איש קנו כרטיסים, ושני המופעים האחרונים בוטלו. האמנים עזבו מאוכזבים.

להיכנס להפקה הכושלת. כל אותה עת לא ידע הקהל הישראלי על הכישלון הצפוי. סאלם מימן מערכת-פירסום, שאף מופע בארץ עוד לא זכה בכמותה. 150 אלף דולר הוצאו על פירסום עמודים שלמים בעיתונים, שילוט חוצות, שלטים על מוניות, כרזות ומוטוסי פייפר שגררו שילט-פירסומת. סאלם חסרה-ניסיון גם חילק מאות כרטיסי-יחיסם כפירסומת. נתתי לכל אחד, אני כבר לא זוכר כמה כרטיסים. בגלי-צה"ל נתנו כל יום פרס כמה כרטיסים, למי שפתר את החידון המוסיקלי בתוכנית מה יש", מספר סאלם.

לא היה כמוהו. נויבאוור הגילה ניפנה בצרו-ניירות, שלטענתו היו חוזים חתומים עם כל האמנים. אחרי-כך התברר שלא היו דברים מעולם. רוב הניירות היו טלסקופים בלתי-מחייבים. בהם ענו האמנים ב"כן" מנומס, אבל לא מחייב. אפשר להגדיר את עולם הרוק הבינלאומי, שמרכזו בלונדון, כמאפיה אחת גדולה. רק מי שמוכר כאמרגן בעל-ניסיון יכול לזכות באמון האמנים הגדולים. מנהליהם האישיים של אל סטיוארג וג'ו קוקר ביקרו בדיסקרטיות בישראל מי הם האמרגנים האלמונים, שהציעו להם סכומים כלי-כך גדולים עבור הופעתם.

כשהתברר כי מדובר בצמר חסרי ניסיון, ביטלו ג'ו קוקר, אל סטיוארג ואריק ברדון את הופעתם. קוקר הת נצל במיברק ששלח לחברת התק ליטים סי-בי-אס בישראל. "אני מב" קש סליחה מהמעריצים", כתב קוקר בדילומטיות, "אבל לא נוצרו התנאים המתאימים לכואי לישראל". כל השבועות שלפני המופע עכרו נויבאוור וסאלם בסוויטות מהודרות במלון קרלטון כאחוזי-קדחת. הם התקשטו בחליפות יקרות ובעניבות שכמותן ראו בלונדון, עברו 24 שעות ביממה. הם הירכו להיג לחייל בשי חות אינטימיות. לידם הסתובבו כמה עשרות אנגלים, שהציגו את עצמם כממוחים להפקה, חיו בסוויטות ה יקרות שלהם, שאותן מימן סאלם, וקיבלו משכורות שמנות מידיו. בכל הצוות לא היה אפילו אדם אחד המתמצא בכעיות המיוחדות שיש בהפ" קת מופע בסדר-גודל כזה בישראל, והמכיר את האיצטדיון מקרוב. שלושה ימים לפני הפלופ הנורא פנו האמרגנים הטירונים לניב גיל, המפיק הטכני, שהוביל בהצלחה את טקס הפתיחה הענק של המכניה באיצטדיון רמת-גן. אחרי שלוש שאלות, הריה גיל המנוסה את הכישלון הצפוי, וסירב בנימוס

מנהלה-הפקה גייקובס מוכן להעמיד פנים